

Arrest

nr. 109 207 van 6 september 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat V. MEULEMEESTER en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 30 september 2012 toe op Belgisch grondgebied en diende op 1 oktober 2012 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal nam op 25 april 2013 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van Pashtou-afkomst. U zegt dat u 16 en half jaar bent. U bent geboren in het dorp Trelai (district Chaparhar, provincie Nangarhar). U hebt heel uw leven in Trelai gewoond.

Vier jaar voor uw vertrek begon uw oudere broer E.(...) voor het Afghaans nationaal leger te werken als soldaat. Op een dag zeiden enkele Talibs tegen uw vader dat, gezien één van zijn zoons bij het leger was, de andere, u dus, zich bij de Taliban moest voegen. Uw vader stuurde u niet naar de Taliban.

Ongeveer een maand hierna kwam uw broer naar huis voor verlof. Die nacht werd hij meegenomen door de Taliban. Drie of vier dagen later kwamen de Taliban opnieuw naar uw huis. Ze vroegen uw vader waar u was en sloegen hem in het gelaat. Ze doorzochten het huis, maar konden u niet vinden. U had zich verstopt onder de beddenlakens. Een dag later vond uw vader een dreigbrief van de Taliban bij uw huis. In die brief zou staan dat u zich bij de Taliban moest voegen.

Deze problemen deden u uw land verlaten. De dag na de ontvangst van de dreigbrief verliet u het land. Dat was midden saratan 1391 (= begin juli 2012). Na een reis van ongeveer tweeëneenhalve maand kwam u in België aan op 30 september 2012. De dag erna vroeg u asiel aan.

U vreest vermoord te worden door de Taliban bij een terugkeer naar Afghanistan.

U legt volgende documenten neer ter ondersteuning van uw asielaanvraag: uw taskara, afgegeven op 7 sunbula 1389 (= 29 augustus 2010), een document van het districtscentrum, afgegeven op 14 hut 1391 (= 4 maart 2013), drie foto's van uw broer in legerkledij, zonder datum, een dreigbrief, afgegeven op 13 ramadan 1433 (= 1 augustus 2012), een brief van Fedasil waarin bevestigd wordt dat u nog document verwacht met de post, afgegeven op 4 april 2013.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Om te beginnen wordt uw algemene geloofwaardigheid aangetast doordat verklaart 16 jaar te zijn. Na een medische leeftijdsbepaling blijkt dat zeker ouder bent dan 18 jaar en dat u waarschijnlijk zelfs 20 jaar bent. Uw taskara, waarin verklaard wordt dat u 14 jaar was in 1389 (= 2010-2011), heeft weinig bewijskracht. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten.

Uw algemene geloofwaardigheid wordt verder aangetast door uw bewering midden saratan 1391 (= begin juli 2012) uit Afghanistan vertrokken te zijn. Geconfronteerd met het feit dat uw vingerafdrukken reeds op 3 juli 2012 (= 13 saratan 1391) in Griekenland zijn genomen en dat u dus eerder moet zijn vertrokken, zegt u enkel dat u wel in de maand saratan bent vertrokken. Wanneer gevraagd wordt of u misschien in het begin van de maand saratan bent vertrokken, houdt u vast aan uw verklaring dat u pas in het midden van de maand bent vertrokken. U verklaart bovendien dat u ongeveer twintig dagen onderweg was van Afghanistan naar Griekenland. Opnieuw geconfronteerd met het feit dat uw beweringen onverenigbaar zijn met het feit dat uw vingerafdrukken op 3 juli 2012 (= 13 saratan 1391) in Griekenland werden genomen, blijft u volhouden dat u pas midden saratan uit Afghanistan bent vertrokken (CGVS, p. 20). Zo wordt uw algemene geloofwaardigheid opnieuw ondermijnd. Gezien u niet in Afghanistan kan zijn geweest op het moment van de door u aangehaalde problemen, wordt ook de geloofwaardigheid van uw relaas ernstig aangetast.

U hebt ook niet aannemelijk weten te maken dat uw broer soldaat was in het Afghaans nationaal leger. U weet namelijk erg weinig te vertellen over het beroep van uw broer. U weet enkel dat uw broer twee bloemen op zijn schouder had, om zijn graad aan te duiden. U weet niet welke graad dat was. U weet verder dat uw broer in de provincie Helmand werkte, en soms in andere provincies. U weet niet welke de taken van uw broer waren, u kan helemaal niets vertellen over wat hij deed, u weet niet wat de taken van het nationaal leger zijn, u weet niet wie aan de leiding staat van het nationaal leger in Afghanistan, u kan niets vertellen over de opleiding tot soldaat, buiten het feit dat het in Kabul was (CGVS, p. 10-12). U verklaart wel meermaals dat uw vader beter op de hoogte was van uw broers werk bij het leger (CGVS, p. 10, p. 11). Gevraagd of u na uw vertrek uit Afghanistan meer informatie over uw broers beroep hebt gevraagd aan uw vader, zegt u van niet. U kan niet uitleggen waarom u dat niet deed (CGVS, p. 12). U hebt wel contact met uw ouders (CGVS, p. 8) en bent dus in staat uw vader vanuit België om meer informatie te vragen over uw broers werk. Door uw eigen problemen meermaals te koppelen aan het werk van uw broer (CGVS, p. 21), kent u aan uw broers werk een groot belang toe

in uw asiolverhaal. Dat u ondanks deze twee elementen zich toch niet beter geïnformeerd hebt over uw broers werk, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering dat uw broer bij het leger was. U legt wel foto's neer van een persoon in legeruniform die u aanduidt als uw broer. Uit de foto's kan echter op geen enkele manier informatie afgeleid worden of de legeruniformen echte uniformen zijn. De foto's geven evenmin informatie over de identiteit van de afgebeelde personen. Wanneer u gevraagd wordt of u kan aantonen dat de afgebeelde persoon uw broer is, verklaart u dat uw ouders wel foto's hadden van u en uw broer samen. Uw vader zou echter al deze foto's vernietigd hebben omdat ze te veel herinneringen zouden losmaken (CGVS, p. 18). Dit is echter een zwakke verklaring.

Al bij al moet geconcludeerd worden dat u niet hebt aannemelijk gemaakt dat uw broer bij het Afghaans nationaal leger werkte. De vervolgingsfeiten die u en uw gezinsleden zouden hebben meegemaakt als gevolg van uw broers beroep, kunnen dus evenmin als waar aangenomen worden.

De geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten wordt nog verder ondermijnd doordat u niet goed weet wat er in de dreigbrief staat die u beweert ontvangen te hebben. U stelt nochtans in Afghanistan te zijn geweest toen de dreigbrief zou zijn aangekomen (CGVS, p. 18). U weet niet of uw naam in de brief staat. U weet ook niet of in de brief vermeld staat waar u zich bij de Taliban zou moeten voegen (CGVS, p. 18, p. 19). Dat u niet beter weet wat er in de brief zou hebben gestaan, terwijl de brief u persoonlijk betrof en terwijl u in Afghanistan was toen de brief zou zijn toegekomen, ondermijnt niet alleen de bewijskracht van het stuk dat u na het gehoor neerlegt op het CGVS, maar ook de geloofwaardigheid van uw bewering dat u een dreigbrief zou hebben ontvangen. De inhoud van het door u neergelegde documenten doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid. Zo is de datum op de brief 13 ramadan 1433, wat overeenkomt met 1 augustus 2012. U beweert echter ten stelligste begin juli 2012 vertrokken te zijn (CGVS, p. 20), en uit de bovenstaande bespreking van uw vertrekdatum uit Afghanistan blijkt dat u nog eerder moet vertrokken zijn. U beweert in heel uw leven slechts één dreigbrief te hebben ontvangen en zelf in Afghanistan te zijn geweest op het moment dat de dreigbrief bij uw huis toekwam (CGVS, p. 18). Deze beweringen zijn onverenigbaar met de datum op het door u neergelegde stuk. Opnieuw wordt uw geloofwaardigheid aangetast. Ook het feit dat de brief aan u en aan uw broer is gericht in de hoofding, terwijl de inhoud van de brief enkel aan u is gericht, doet afbreuk aan de bewijskracht van het door u neergelegde stuk. Dat u evenmin weet uit te klaren hoe het komt dat de dreigbrief niet samen met uw andere documenten verstuurd is, en dat terwijl u wel contact heeft met uw familie (CGVS, p. 8), ondermijnt opnieuw de geloofwaardigheid.

Niet alleen over de door u beweerde dreigbrief legt u zwakke verklaringen af, ook over het document van het districtscentrum zijn uw verklaringen ontoereikend. Zo verklaart u aanvankelijk over het door u neergelegde stuk dat het een document van het districtscentrum is (CGVS, p. 2). Wanneer u later, wijzend op het bedoelde stuk, gevraagd wordt wat er in het document staat, zegt u dat u niet weet wat er in staat. U zegt alleen dat u het samen met de andere documenten hebt gekregen. Uw oom zou het u gestuurd hebben. Gevraagd waarom u uw oom niet vroeg wat er in stond, zegt u dat u uw post in België hebt opengedaan. Opnieuw gevraagd waarom u uw familie niet hebt gevraagd wat voor document ze u toegestuurd hebben, zegt u enkel dat u uw oom heeft gevraagd de brief en de foto's te sturen. U antwoordt niet op de u gestelde vraag (CGVS, p. 19). Gevraagd wie er naar het districtscentrum was geweest voor het document, zegt u dat u ook dat niet weet. U weet evenmin wanneer of met welke reden dit document zou zijn opgesteld (CGVS, p. 19). Uit uw verklaringen blijkt dat u in het opvangcentrum niemand heeft gevraagd het document voor u voor te lezen. U wist nochtans dat u de dag na ontvangst van de documenten voor gehoor op het CGVS was uitgenodigd, zoals u zelf aanhaalt (CGVS, 19-20). U beweert dat u, mocht u hebben geweten dat het een document van het districtscentrum was, u zeker iemand zou hebben gevraagd het voor u te lezen (CGVS, p. 20). Na deze opmerking wordt u geconfronteerd met het feit dat u in het begin van het gehoor het document zélf hebt aangeduid als een document van het districtscentrum. U ontkent simpelweg dat u dat gezegd hebt, zonder enige bijkomende uitleg om de tegenstrijdigheid uit te klaren (CGVS, p. 20). Dat u zo weinig moeite doet om de inhoud van de door u neergelegde stukken te achterhalen terwijl u wel in de mogelijkheid bent om dat te doen, tast de geloofwaardigheid van uw relaas nog verder aan. In het door u neergelegde stuk wordt overigens niet gerept over de door u ingeroepen problemen. Er staat enkel dat u afkomstig bent uit het dorp Trelai (district Chaparhar, provincie Nangarhar) en dat u een goed burger bent.

Dat de Taliban u in uw eigen huis zouden zijn komen zoeken, maar dat ze u niet vonden omdat u zich onder beddenlakens verstopt zou hebben, is niet overtuigend. Wanneer u daarmee geconfronteerd wordt zegt u enkel dat uw ouders u verstopt hadden en dat de Taliban u niet vonden (CGVS, p. 25). U geeft geen bijkomende uitleg waardoor uw verklaringen over dit incident enigszins plausibeler zouden overkomen.

Omwille van alle hierboven aangehaalde redenen moet worden geconcludeerd dat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn gemaakt en aldus geen basis vormen voor een

risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Het overige document dat u neerlegt kan bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. De brief van Fedasil ondersteunt enkel uw verklaring dat er nog een document per post onderweg was ten tijde van het gehoor. Het betrof het stuk dat u aanduidde als dreigbrief, waarover geargumenteed werd dat de bewijskracht niet op kan wegen tegen de geloofwaardigheidsproblemen van uw verklaringen.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken.

Hoewel de veiligheidssituatie van uw district inderdaad van dien aard is dat het Commissariaat-generaal van oordeel is dat subsidiaire bescherming gerechtvaardigd is, moet in uw geval besloten worden dat u het reële risico op ernstige schade ten gevolge van de precare veiligheidssituatie in het district Chaparhar van de provincie Nangarhar kunt vermijden door zich elders in Afghanistan te vestigen.

U bent een volwassen man. U hebt ervaring met vee en in de bouwsector (CGVS, p. 16). U bent verschillende keren in Jalalabad geweest en bent dus min of meer bekend met deze stad (CGVS, p. 5). U beweert niet te kunnen lezen en enkel uw naam te kunnen schrijven (CGVS, p. 16, p. 18), maar doet dat laatste met dergelijke vlotheid dat er twijfels rijzen bij uw beweerde ongeletterdheid. Uw familie had een hoeveelheid grond die ze verhuurden aan boeren (CGVS, p. 6). U stamt dus niet uit een arme familie. Naast de hoger beschreven problemen, die bedrieglijk werden gevonden, zijn er uit uw verklaringen geen andere problemen op te maken die u zouden beletten zich elders in Afghanistan te vestigen. Gezien uw volwassen leeftijd en uw bekendheid met de stad Jalalabad, kan redelijkerwijs besloten worden dat u zich bij een terugkeer naar Afghanistan in de stad Jalalabad kan vestigen. In casu moet dan ook de veiligheidssituatie in de stad Jalalabad worden beoordeeld.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB's "Afghanistan - Veiligheidssituatie Jalalabad", dd. 23 oktober 2012; "Veiligheidssituatie Afghanistan: Beschrijving van het conflict", dd. 22 maart 2013; "Veiligheidssituatie Afghanistan: Regionale Analyse", dd. 21 maart 2013) blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in de provincie Nangarhar in 2012 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau erg verschillend is naargelang het district.

Voor wat het district Jalalabad betreft, blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de situatie in dit district relatief rustig is. Het veiligheidsparadigma van Jalalabad lijkt sterk op dat van de andere steden in Afghanistan: criminaliteit is er het grootste probleem. Voorts controleren de Afgaanse veiligheidsdiensten de situatie steeds efficiënter. Het aantal aanslagen in de steden is relatief laag, het aantal burgerslachtoffers ook. De aanslagen zijn enerzijds gerichte aanslagen op hoge profielen aan de zijde van de regering, binnen de veiligheidsdiensten of waarvan wordt verondersteld dat ze bij de regering of internationale troepen aanleunen. Anderzijds vindt er sporadisch een complexe aanval plaats, meestal gericht tegen doelwitten zoals overheidsgebouwen, buitenlandse aanwezigheid en belangrijke infrastructuur, zoals de luchthaven. Deze aanslagen hebben als oogmerk eerder een hoge visibiliteit in de media, dan dat het daadwerkelijk pogingen zijn om de stad te controleren. De kans om als burger in een dergelijke aanslag verzeild te raken, is erg klein. De veiligheidssituatie in de stad is er bovendien significant op vooruit gegaan.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt derhalve dat het geweld in Jalalabad beperkt en niet aanhoudend van aard is. De aanslagen zijn eerder gericht op bepaalde profielen en de impact ervan op het leven van de gewone Afgaanse burger is eerder beperkt. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Jalalabad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Jalalabad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is toegevoegd aan uw administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift het volgende:

“Subsidiaire bescherming:

1.

De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd: “Hoewel de veiligheidssituatie van uw district inderdaad van dien aard is dat het Commissariaat-Generaal van oordeel is dat de subsidiaire bescherming gerechtvaardigd is, moet in uw geval besloten worden dat u het reëel risico op ernstige schade ten gevolge van de precare veiligheidssituatie in het district Chaparhar van de provincie Nangarhar kunt vermijden door zich elders in Afghanistan te vestigen. ”

En verder: “U bent een volwassen man. U hebt ervaring met vee en in de bouwsector. U bent verschillende keren in Jalalabad geweest en bent dus min of meer bekend met deze stad. U beweert niet te kunnen lezen of schrijven en enkel uw naam te kunnen schrijven, maar doet dat laatste met dergelijke vlotheid dat er twijfels rijzen bij uw beweerde ongeletterdheid. Uw familie had een hoeveelheid grond die ze verhuurden aan boeren. U stamt dus niet uit een arme familie ....Gezien uw volwassenheid en uw bekendheid met de stad Jalalabad kan redelijkerwijs besloten worden dat u zich bij een terugkeer naar Afghanistan in de stad Jalalabad kan vestigen. ”

2.

Teneinde te evalueren of er een intern vluchtalternatief beschikbaar is in Jalalabad, moet er rekening worden gehouden niet alleen met de veiligheidssituatie in deze stad, maar ook met de levensomstandigheden en meer in het bijzonder met de beschikbaarheid en de toegang tot de elementaire basisbehoeften :

Zie UK Border Agency, Operational Guidance Note : Afghanistan, juni 2012, p. 6 : “In practice, all returns are to Kabul. Careful consideration must be given to any other place of proposed internal relocation and how it will be accessed, taking into account of the latest security, human rights and humanitarian conditions in the prospective area of relocation at the time of the decision, including the availability of tradition support mechanisms, such as relatives and friends able to host the displaced individuals: the availability of basic infrastructure and access to essential services, such as sanitation, health care and education; and their ability to sustain themselves, including livelihood opportunities. ”

Vrij vertaald: “In de praktijk gaat het steeds om een terugkeer naar Kaboel Bijzondere aandacht is vereist indien een andere plaats wordt voorgesteld als intern vluchtalternatief en hoe deze plaats toegankelijk is, rekening houdende met de actuele veiligheidssituatie, de mensenrechten en de humanitaire omstandigheden in deze plaats op het ogenblik van de beslissing, met inbegrip van de beschikbaarheid van traditionele vangnetten, waaronder familie en vrienden, die de vluchtelingen kunnen opvangen: de beschikbaarheid van basis infrastructuur en de toegang tot essentiële zaken, zoals hygiëne, gezondheidszorg en onderwijs; alsook met de mogelijkheid om voor zichzelf te zorgen, met inbegrip van de mogelijkheid om een zelfstandig bestaan op te bouwen.

Het CGVS heeft enkel rekening gehouden met de algemene veiligheidssituatie in Jalalabad, zonder evenwel rekening te houden met de overige aspecten in deze stad, noodzakelijk om een zelfstandig bestaan op te bouwen:

(a)

Verzoeker verklaarde dat hij familie noch vrienden kende in Jalalabad. Hij beschikt dus over geen enkel sociaal vangnet voor opvang, voeding, kledij en werk.

Trouwens, verzoeker verklaarde amper 2 keer in zijn leven in Jalalabad te zijn geweest, laat staan dat hij daar op iemand zou kunnen terugvallen.

(b)

Opdat verzoeker zou kunnen overleven in Jalalabad, moet hij bijgevolg een job kunnen vinden. Echter, in Jalalabad is er een schrijnend tekort aan werk:

Zie CPAU Human Security Project, Quarterly report : Nangarhar Province April - June 2010, p. 14: “Limited access to employment opportunities and credit was also widespread.”... “More work reportedly commenced in Jalalabad owing to improved security for NGOs and the increased pace of reconstruction. However, labourers still tended to lack work as many of them arrive from the districts on a daily basis to seek employment; this means that demand largely outstrips supply. ”

Vrij vertaald: “Beperkte toegang tot werk en krediet was eveneens wijdverspreid. ”... “Er was naar verluidt meer werk beschikbaar in Jalalabad dankzij de betere veiligheidssituatie voor NGO 's en het verhoogde

tempo van de heropbouw. Echter, werkmensen hebben nog steeds werk tekort aangezien dagelijks talloze mensen vanuit de districten komen op zoek naar werk ; dit betekent dat de vraag het aanbod ruimschoots overtreft. ”

Bovendien is verzoeker een analfabeet, die enkel ervaring heeft in de veeteelt. De kansen op een menswaardige job voor een analfabeet in een stedelijk gebied zijn bijgevolg uiterst gering.

Ten onrechte meent het CGVS dat het loutere gegeven dat verzoeker zijn naam kan schrijven, hetgeen deze trouwens uitdrukkelijk meldde aan het CGVS, erop zou wijzen dat hij geen analfabeet is.

Immers, verzoeker slaagde er niet eens in om de documenten, die hij voorlegde, voor te lezen, hoewel het CGVS meermaals had aangedrongen om de inhoud ervan kenbaar te maken en hoewel verzoeker er als asielzoeker uiteraard alle belang bij had om deze inhoud te melden aan het CGVS. Een asielzoeker, die niet eens in staat is om de inhoud te lezen van de documenten, die hij aanwendt als stavingsstukken in zijn asielpcedure, kan bezwaarlijk geacht worden te kunnen lezen en schrijven.

Ook verzoekers beweerde ervaring in de bouwsector, is weinig overtuigend. Verzoeker verklaarde immers dat zijn enige ervaring in de bouw bestond uit een tewerkstelling van amper 2 weken teneinde de Amerikanen te helpen met de bouw van een muur in de nabije omgeving. Hij heeft geen diploma noch beroepservaring in deze sector.

(c)

Verzoeker moet niet alleen een werk kunnen vinden in Jalalabad, hij moet eveneens een betaalbare woning kunnen bemachtigen. In Jalalabad is er geen betaalbare huisvesting beschikbaar:

Internal Displacement Monitoring Centre (Norwegian Refugee Council), Afghanistan: Armed conflict forces increasing numbers of Afghans to flee their homes - A profile of the internal displacement situation, 11/04/2011, p. 21: “The population influx to urban areas has created a housing crisis, and the right of poor people to adequate housing and security of tenure is largely unmet in all larger cities (GoA - NRVA, 2009: 24). High rents and frequent evictions have forced IDPs and refugee returnees into cramped conditions (ACF January 2004, p. 23). A 2005 study in Herat, Kabul, Jalalabad and Mazar-i-Sharif found that on average, five people shared one room (AREU2006: 31) ”

Vrij vertaald: “De instroom van bevolking in de stedelijke gebieden heeft een crisis in de huisvesting veroorzaakt en het recht van de arme bevolking op menswaardige en veilige huisvesting wordt niet gerespecteerd in alle grote steden (GoA - NRVA, 2009: 24). Hoge huur en talrijke uitdrijvingen hebben tot gevolg dat vluchtelingen leven in slechte omstandigheden (ACF January 2004, p. 23). Een studie uit 2005 in Hera, Kaboel, Jalalabad en Mazar-i-Sharif toonde aan dat in het algemeen 5 mensen één kamer deelden (AREU2006: 31)”

Evenmin zou verzoeker een beroep kunnen doen op de financiële middelen van zijn familie om zijn verblijf in Jalalabad te bekostigen. Verzoeker is namelijk helemaal niet afkomstig uit een rijke familie, zoals het CGVS verkeerdelijk beweert.

Integendeel, verzoeker verklaarde uitdrukkelijk dat zijn vader, moeder en zusje nog leefden maar dat zij geen bron van inkomsten meer hadden, andere dan de opbrengst van hun grond. Gezien zijn gezin integraal afhankelijk is van de oogst van hun land, kan het CGVS bezwaarlijk eisen dat zij dit land zouden verkopen, louter en alleen om een peperdure kamer in Jalalabad te kunnen huren voor hun zoon.

(d)

Tot slot moet verzoeker uiteraard toegang hebben tot eten en drinken in Jalalabad. Echter, in Jalalabad is er onvoldoende voedsel van een slechte kwaliteit:

Internal Displacement Monitoring Centre (Norwegian Refugee Council), Afghanistan: Armed conflict forces increasing numbers of Afghans to flee their homes - A profile of the internal displacement situation, 11/04/2011, p.21 “Food insecurity is also a challenge for urban returnees. Mazar-e-Sharif has the worst levels of food security, according to NRC/ALTAI Consulting, followed by Jalalabad, Kabul and Herat (NRC/ALTAI, 2010: 29). The most common coping strategy was either to reduce food quality and quantity or purchase food on credit (Ibid). The Afghanistan Research and Evaluation Unit (AREU) ’s 2006 research into IDPs and other vulnerable households found that households spent an average of 45 to 60 per cent of their income of food, outgoings that peaked during the winter months (AREU, 2006: 42). ”

Vrij vertaald: “Voedselveiligheid was eveneens een uitdaging voor stedelijke gebieden. Mazar-i-Sharif had de slechtste resultaten, gevolgd door Jalalabad, Kaboel en Herat (NRC/ALTAI, 2010: 29). De meest voorkomende overlevingsstrategie was hetzij om de voedselkwantiteit en -kwaliteit te verminderen hetzij om voedsel te kopen op krediet. (Ibid.) Uit het onderzoek van AREU uit 2006 naar vluchtelingen en andere kwetsbare huishoudens bleek dat huishoudens gemiddeld 45 tot 60 % van hun inkomsten aan voedsel besteedden, uitgaven die piekten tijdens de wintermaanden (AREU, 2006:42).”

Besluit:

Geheel ten onrechte werd de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aan verzoeker. De bestreden beslissing is manifest ongegrond.

3.1. b. Asiel :

Ten onrechte heeft het CGVS de asielaanvraag van verzoeker afgewezen omdat deze laatste de inhoud niet exact kon weergeven van de documenten, die hij aanwendde ter staving van zijn asielaanvraag.

Verzoeker verklaarde namelijk meermaals dat hij analfabeet was, zodat hij deze documenten niet zelf had kunnen lezen. Verder verklaarde hij dat hij deze documenten pas had ontvangen daags voor het interview, hetgeen het CGVS ook niet betwist, zodat het hem onmogelijk was geweest om deze documenten te laten voorlezen door een Afghaanse asielzoeker in het opvangcentrum waar hij verblijft.

Ten onrechte heeft het CGVS de asielaanvraag van verzoeker afgewezen omdat hij geen details kon geven van het beroep van zijn broer, zijnde soldaat in het Afghaans nationaal leger. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt namelijk dat deze amper contact had met zijn broer, die soms meer dan drie maanden lang afwezig was omdat daarna slechts voor een korte periode thuis te zijn.

3. BESLUIT

In hoofde van verzoeker bestaat wel degelijk gegrond vrees voor vervolging in de zin van art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève, minstens voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus”

Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift een uittreksel toe uit de Operational Guidance Note van het UK Border Agency van juni 2012, een uittreksel uit het CPAU Human Security Project van juni 2010 en een uittreksel uit een document dat kritiek bevat op de Operational Guidance Note van 2011 waarin uittreksels van rapporten van de Norwegian Refugee Council van 2011 werden opgenomen.

2.2. Aangezien verzoeker in zijn “*midde!*” inhoudelijke kritiek levert op de bestreden beslissing, voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Het middel zal dan ook vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht worden onderzocht.

2.3. In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging en geen reëel risico op ernstige schade aannemelijk heeft gemaakt omdat zijn algehele geloofwaardigheid wordt ondermijnd door zijn verklaringen omtrent zijn leeftijd en zijn reisweg. Vervolgens wordt gewezen op de vaagheid van zijn uitleg over de activiteiten van zijn broer bij het Afghaanse leger, die aan de basis zouden liggen van de beweerde vervolgingsfeiten. Met betrekking tot de dreigbrief van de Taliban werd vastgesteld dat verzoeker onwetend is over de inhoud en dat zijn verklaringen over het moment waarop hij de dreigbrief ontving onmogelijk te rijmen zijn met zijn verklaringen over zijn reisweg. De commissaris-generaal stelt ook vast dat de verklaringen van verzoeker over het neergelegde document van het districtscentrum weinig overtuigend en zelfs tegenstrijdig zijn en dat zijn relaas over de inval van de Taliban waarbij hij zich onder de beddenlakens zou hebben verstopt weinig plausibel overkomt. Met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing gesteld dat de veiligheidssituatie in het district van herkomst van verzoeker de toekenning van de subsidiaire bescherming rechtvaardigt, doch dat verzoeker de problemen kan vermijden door zich elders in Afghanistan, en met name in de stad Jalalabad te vestigen.

2.4. Verzoeker oppert onder de titel “*Asiel!*” dat zijn asielaanvraag ten onrechte werd afgewezen omdat hij de inhoud niet kon weergeven van de documenten die hij ter staving aanwendde, terwijl hij analfabeet is en deze documenten slechts daags voor het interview had ontvangen waardoor het onmogelijk was om deze te laten voorlezen. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker ter staving van zijn relaas onder andere een originele dreigbrief en een document van het districtscentrum had neergelegd (stuk 19, Documenten). Documenten hebben echter slechts bewijswaarde voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen, hetgeen *in casu* niet het geval is. Ter gelegenheid van het gehoor werd immers vastgesteld dat verzoeker niet wist wat er in de dreigbrief staat (stuk 5, gehoorverslag CGVS 5 april 2013, p. 18-19), terwijl hij beweerde dat hij ter plekke was toen de brief toekwam (*Ibid.*) waardoor mag worden verwacht dat hij minimaal op de hoogte is van wat erin staat. Het feit dat hij analfabeet zou zijn, ontslaat verzoeker niet van zijn verantwoordelijkheid om zich te informeren over de inhoud van de documenten die hij ter staving van zijn asielrelaas aanwendt. Uit de neergelegde dreigbrief blijkt bovendien dat deze gedateerd is op 1 augustus 2012 en dus dateert van na de registratie van verzoekers vingerafdrukken in Griekenland (*cf. infra*), waardoor hij onmogelijk aanwezig kon zijn geweest in Afghanistan toen de dreigbrief toekwam, zoals hij nochtans beweerde. Deze vaststelling ontnemt elke bewijswaarde aan de neergelegde dreigbrief. Met betrekking tot het document van het districtscentrum, dient te worden vastgesteld dat verzoeker bij de aanvang van zijn gehoor zelf stelde dat hij naast zijn taskara ook nog wat foto's en een “*statement van het districtshuis!*”

wenste neer te leggen (stuk 5, gehoorverslag CGVS 5 april 2013, p. 2), terwijl hij later in hetzelfde gehoor, toen hij werd bevraagd over de inhoud van dit document, uitdrukkelijk ontkende dat hij eerder had gezegd dat het om een document van het districtscentrum zou gaan. Het feit dat hij deze verklaringen slechts daags voor het interview zou hebben ontvangen, rechtvaardigt geenszins dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn kennis van de inhoud van dit stuk. Men kan zich immers de vraag stellen hoe verzoeker wist dat het om een document van het districtscentrum zou gaan als hij werkelijk volstrekt onwetend was over deze documenten op het ogenblik van het gehoor en omwille van zijn analfabetisme geen kennis kon nemen van de inhoud, zoals hij thans wil doen geloven.

2.5. Ter rechtvaardiging van de vaagheid van zijn verklaringen over de activiteiten van zijn broer bij het Afghaanse leger, oppert verzoeker dat hij amper contact had met zijn broer. De Raad stelt nochtans vast dat verzoeker zijn vrees bij een terugkeer naar zijn land van herkomst onmiddellijk koppelde aan de activiteiten van zijn broer bij het Nationale leger van Afghanistan (stuk 16, Vragenlijst DVZ, 22 januari 2013, p. 4). Ter gelegenheid van het gehoor op het Commissariaat-generaal bleek verzoeker echter niet te weten welke graad zijn broer had in het leger, noch wat diens job precies inhield en evenmin in welke provincies hij kwam, waarbij hij aangaf dat hij zijn vader hierover ook niet had ondervraagd (stuk 5, gehoorverslag CGVS 5 april 2013, p. 10-12). Uit het gehoor bleek dat verzoeker nog geregeld contacten onderhield met zijn ouders sedert zijn vertrek uit Afghanistan (*ibid.*, p. 8), zodat van hem minstens kon worden verwacht dat hij zich nader informeerde over de activiteiten van zijn broer, die aan de basis lagen van zijn problemen.

2.6. De Raad merkt op dat verzoeker niets inbrengt tegen de pertinente overweging van de commissaris-generaal dat verzoekers algehele geloofwaardigheid zeer zwaar in het gedrang komt door zijn leugenachtige verklaringen over zijn leeftijd en zijn reisweg. Uit een leeftijdsonderzoek bleek immers dat verzoeker met zekerheid meerderjarig is (stuk 15, Leeftijdsoepaling). Tevens werd vastgesteld dat verzoeker volhield dat hij pas begin juli 2012 uit Afghanistan zou zijn vertrokken en na een reis van 20 dagen in Griekenland toekwam (stuk 5, gehoorverslag CGVS, 5 april 2013, p. 20-21), terwijl uit het administratief dossier blijkt dat zijn vingerafdrucken reeds werden genomen in Cheimonio in het oosten van Griekenland op 3 juli 2012 (stuk 17, Inventaris + Diverse documenten DVZ, Hit Eurodac). Op grond van het geheel van zijn overwegingen kon de commissaris-generaal rechtsgeldig besluiten dat verzoeker omwille van zijn ongeloofwaardige verklaringen niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire bescherming zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.7. Onder de titel "*Subsidiaire bescherming*" levert verzoeker kritiek op de beoordeling door de commissaris-generaal van het intern vluchtalternatief in Jalalabad. De Raad wijst erop dat er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet, zoals recent gewijzigd door de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijke welzijn (B.S, 22 augustus 2013), is er geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt, waarbij rekening gehouden dient te worden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker. Verzoeker betwist de beoordeling van de veiligheidssituatie in de stad Jalalabad niet, voor zover werd vastgesteld dat deze gunstiger is dan deze in Chaparhar, het district van herkomst van verzoeker. Deze analyse van de commissaris-generaal is immers gestoeld op de objectieve informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd (stuk 20, Landeninformatie, SRB, Afghanistan, Veiligheidssituatie Afghanistan: regionale analyse, 21 maart 2013, p. 22-24). Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker, toen hem tijdens zijn gehoor werd gevraagd waarom hij niet in Jalalabad kon leven, enkel antwoordde: "*Met wie kon ik daar leven ?*". Thans oppert verzoeker in zijn verzoekschrift dat bij de evaluatie van het intern vluchtalternatief in Jalalabad niet alleen rekening moet worden gehouden met de veiligheidssituatie, maar ook met de levensomstandigheden en de toegang tot de elementaire basisbehoeften. Hierbij verwijst verzoeker naar een tekst van het UK Border Agency over hervestiging in Kaboel die uiteraard niet zomaar kan worden toegepast op de situatie in Jalalabad. Met zijn beweringen die hij tracht te stofferen met uittreksels uit landenrapporten, dat hij in Jalalabad geen beschikking heeft over een sociaal vangnet,

voeding, kledij en werk en dat hij analfabeet is, doet verzoeker geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal waardoor redelijkerwijs van verzoeker kan worden verwacht dat hij zich in Jalalabad zou vestigen om aan de onveilige situatie in zijn district van herkomst te ontsnappen. Verzoeker verklaarde immers zelf zijn vader een aantal keren naar Jalalabad te hebben vergezeld (stuk 5, gehoorverslag CGVS, 5 april 2013, p. 5), zodat hij minstens minimale noties heeft van deze stad. Hoewel verzoeker blijft volhouden dat hij analfabeet is, kon de commissaris-generaal gerede twijfel koesteren over het beweerde analfabetisme van verzoeker op grond van de vlotte wijze waarop hij in welgevormde perso-arabische lettertekens bepaalde documenten ondertekende (zie onder andere stuk 18, bijlage 26). Verzoeker relativeert zijn beroepservaring in de bouwsector, maar toont met zijn beweringen niet aan dat hij geen kans zou hebben op een menswaardige job in Jalalabad. Ook uit het feit dat de vraag naar werk in Jalalabad het aanbod zou overtreffen, kan niet worden besloten dat verzoeker geen kans zou maken om aldaar aan het werk te geraken. Verder stelt verzoeker op grond van een uittreksel uit een document van de Norwegian Refugee Council dat er in Jalalabad geen betaalbare huisvesting beschikbaar is en dat de voedselveiligheid er een probleem vormt. De Raad stipt in de eerste plaats aan dat bovenaan de uittreksels die de geciteerde informatie bevatten (Verzoekschrift, bijlage 3, Internal Displacement Monitoring Centre (Norwegian Refugee Council), Afghanistan: Armed conflict forces increasing numbers of Afghans to flee their homes – A profile of the internal displacement situation, 11/04/2011, p. 21) uitdrukkelijk wordt vermeld dat deze niet als bewijs kunnen worden voorgelegd aan de asielinstanties. Inhoudelijk merkt de Raad op dat de geciteerde informatie over de huisvesting van teruggekeerde vluchtelingen gestoeld is op een studie van 2005 die bezwaarlijk actueel kan worden genoemd en niet toelaat de huidige situatie in Jalalabad te beoordelen. Waar verzoeker oppert dat hij geen beroep kan doen op financiële middelen van zijn familie omdat hij helemaal niet afkomstig zou zijn uit een rijke familie, wijst de Raad op de gegevens van het administratief dossier waaruit blijkt dat verzoeker verklaarde dat zijn vader over gronden beschikte waarvan hij een deel verpachtte (stuk 5, gehoorverslag CGVS, 5 april 2013, p. 6), en dat zijn vlucht naar Europa 12.000 dollar heeft gekost (stuk 16, Verklaring DVZ, punt 35, reisroute, 22 januari 2013), waardoor het geenszins onredelijk is om te besluiten dat verzoeker niet uit een onbemiddelde familie afkomstig is. Tenslotte beweert verzoeker dat hij geen toegang zal hebben tot eten en drinken in Jalalabad omdat er onvoldoende voedsel is en omdat dit van slechte kwaliteit is. De Raad merkt op dat elke context ontbreekt bij het geciteerde uittreksel uit het rapport en dat de problematiek nauw samenhangt met het inkomen van de betrokken teruggekeerde vluchtelingen. Ter terechtzitting betoogt verzoeker dat Jalalabad zeer gevaarlijk is omdat de politiecommissaris met pantservoertuigen wordt beveiligd. Verzoeker blijft echter in gebreke om aan te tonen dat hij een gelijkaardig risico loopt als hoge politiefunctionarissen. Verzoeker heeft met zijn betoog dat gestoeld is op algemene rapporten, niet aangetoond dat de commissaris-generaal geen of onvoldoende rekening zou hebben gehouden met de individuele situatie van verzoeker bij de beoordeling van het intern vluchtalternatief.

2.8. Naar aanleiding van de opmerking van verzoeker dat hij niet over een sociaal vangnet beschikt in Jalalabad wijst de Raad erop dat ook het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) zich niet verzet tegen een intern vestigingsalternatief in Afghanistan. Het Hof oordeelde in de zaak Hussein tegen Zweden van 13 oktober 2011 dat een intern vlucht- of vestigingsalternatief veilig te bereiken moet zijn, toegankelijk moet zijn en de persoon er zich moet kunnen vestigen (EHRM, Hussein tegen Zweden, 13 oktober 2011, § 97, zie ook: EHRM Salah Sheekh tegen Nederland, 11 januari 2007, § 141). In de zaak Hussein tegen Zweden oordeelde het EHRM dat een vestigingsalternatief beschikbaar is, niettegenstaande de verzoekende partij aanvoerde dat hij in Afghanistan niet beschikte over familie of een netwerk om hem te beschermen. Het Hof baseert zich hierbij op onder andere de UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection needs of Asylum-Seekers from Afghanistan van 17 december 2010, waaruit blijkt dat een intern vlucht- of vestigingsalternatief over het algemeen wordt aanvaard indien bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen alsook gezinnen in bepaalde omstandigheden in stedelijke of semi-stedelijke gebieden kunnen leven zonder ondersteuning van familie of hun gemeenschap.

2.9. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een

reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend dertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

F. TAMBORIJN